

odsouzen, třeba by peníze mu byl svěřil předchudce žalovaného. To nebyla otázka rozhodná ani pro soud, ale ani pro W-a, tento neměl příčiny působiti k tomu, aby se poměr správně zjistil, a žalovaný Rudolf N., jemuž ovšem na správnosti zjištění záležitosti, v trestním řízení neměl možnosti, se toho domáhati, nejsa stranou. On sice udal, že žádá náhradu, ale na to nebylo reagováno, udání jeho v trestním řízení, že on je poškozen o 3.623 Kč 16 h, pak nerozhoduje, nýbrž soud vázán je na jeho obrany, kterými nyní se hájí a ty jsou opačné. Odvolací soud a následkem toho i dovolání zabývají se správným vyúčtováním 3623 Kč před kritickým dnem či po něm, neboť žaloba založila žalobní nárok ohledně tohoto obnosu na svémocné svěřeni jeho W-ovi a zpronevřeni jeho jím. Co se týče 613 Kč 78 h odkazuje se na důvody odvolacího soudu, jenž tu žalobní nárok neodůvodňuje svěřením a zpronevřením i jest dovozování dovolání, že W. byl dne 12. února 1919 zatčen a nemohl tedy zpronevřiti obnos ten, který teprv 24. února 1919 byl setnině vyplacen, bezpředmětné.

Čís. 2100.

Při odhadu nemovitosti k návrhu zemského inspektorátu pro zemské dávky za účelem vyměření dávky z přírůstku hodnoty nemovitostí (cís. patent ze dne 29. prosince 1915, čís. 83 z. zák. pro Čechy) jest použití obdobně předpisů odhadního řádu nemovitostí ze dne 25. července 1897, čís. 175 ř. zák.

(Rozh. ze dne 13. prosince 1922, R. I 1388/22.)

Soud první stolice stanovil k návrhu zemského inspektorátu pro zemské dávky v Praze odhadní cenu domu, při čemž řídil se těmito zásadami: Jakých zásad aneb jakých předpisů má býti použito při provádění dobrovolného odhadu a na jakém základě má býti cena odhadní zjištěna, nebylo v § 273 cís. patentu ze dne 9. srpna 1854 čís. 208 ř. zák. výslovně uvedeno a nutno proto obdobně použití předpisu odhadního řádu ze dne 25. července 1897, čís. 175 ř. zák. jehož § 33 nevztahuje se pouze na zjištění ceny nemovitostí v řízení konkursním, nýbrž obdobně též na odhady v jiném řízení soudním, kdyžtž, jak řečeno, cís. pat. ze dne 9. srpna 1854 čís. 208 ř. zák. zvláštních předpisů o provedení odhadu v řízení nesporném nevydal. Rekursní soud zrušil napadené usnesení a uložil prvému soudu, by, doplně řízení, znovu rozhodl. Důvody: Podle § 33 odh. řádu ze dne 25. července 1897, čís. 175 ř. zák. vztahují se na odhady jiné než odhady v řízení exekučním a konkursním předpisy, pro ně platné. Výslovných předpisů krom §§ 102 a 272 nesp. řízení a jest tedy při odhadu v nesporném řízení postupovati podle konkrétního případu, rozhodnouti jest podle zásady volného hodnocení průvodů, a nelze zásad odhadního řádu použití výlučně, jak učinil soud první stolice, nýbrž lze jich použití dle potřeby jen podpůrně.

Nejvyšší soud zrušil napadené usnesení v ten rozum, že zamítl stížnost do usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

V první řadě sluší poukázati k tomu, že věc, o níž tuto jde, spadá pod ustanovení cís. patentu ze dne 29. prosince 1915, čís. 83 z. zák. pro Čechy, jelikož dum čís. 231 v L. s pozemky byl dle spisu prodán trhovou smlouvou ze dne 25. září 1919, a nelze zde proto užiti předpisů vládního nařízení ze dne 23. září 1920 čís. 545 sb. z. a n., jež podle § 30 jako řád o dávce z přírůstku hodnoty nemovitostí nabylo účinnosti dnem vyhlášení, t. j. dnem 5. října 1920, kdežto pro vyměření dávky z převodu před tímto dnem platí v Čechách ustanovení citovaného cís. patentu. Ve věci samé jest přisvědčiti dovolací stěžovatelce, že odhad domu slušelo provésti dle pravidel odhadního řádu nemovitostí ze dne 25. července 1897, čís. 175 ř. zák.; nejvyšší soud již v celé řadě rozhodnutí takto se vyslovil, a neshledává příčiny, by se v tomto případě od tohoto svého názoru odchýlil. Dle § 33 odhadního řádu dlužno jeho předpisů, pokud tomu nepřekážejí zákonná ustanovení, užiti i při odhadu nemovitostí v řízení konkursním, naproti tomu však platí pro jiné soudní odhady předpisy pro ně vydané. Poněvadž tu jde o odhad řízení nesporného, jest jej předsevzítí ve smyslu § 272 nesporného řízení podle ustanovení procesního řádu, t. j. nyní, kdy příslušné předpisy soudního řádu ze dne 1. května 1781, čís. 13 sb. z. s. byly nahrazeny exekucním řádem, dle §§ 141—144 ex. ř. pokud se týče po rozumu čtvrtého odstavce § 144 ex. ř. dle odhadního řádu nemovitostí, a podpůrně také dle civilního soudního řádu (§§ 351 a násl.). V podstatě totéž se praví také ve výnosu ministerstva spravedlnosti ze dne 30. června 1900 čís. 11767 (otištěném při § 103 nesp. říz. v Manzově vydání), jímž dostává se soudům poučení, aby, jde-li o zjištění ceny nemovitostí v řízení nesporném, bylo při odhadu užito obdobně řádu odhadního nemovitostí, jehož účelem jest zjištění pravé ceny nemovitostí, při čemž stanovení ceny má se díti soudcem na základě zásady volného hodnocení důkazů (§ 272 c. ř. s.). Dle toho byl postup prvního soudu při odhadu domu správným a neprávem proto soud rekursní, maje se zemským inspektorátem pro zemskou dávku v Praze za to, že odhad jím navržený jest zvláštním odhadem, zrušil usnesení soudu prvního.

Čís. 2101.

O návrhu poručenstva nebo nemanželského otce, by pro podstatnou změnu v potřebách dítěte nebo v otcově hospodářské mohoucnosti nebo po té i oné stránce znovu bylo upraveno výživné nemanželského dítěte, dosud smírem určené, nutno postupovati podle druhého odstavce § 16 I. dílčí novely k obč. zák.

Zvrátiti pro jeho počáteční neplatnost anebo napotomní bezúčinnost soudně schválený smír o výživném nemanželského dítěte lze jen ku žalobě v řízení sporném.

(Plenární usnesení ze dne 19. prosince 1922, čís. pres. 1107/22.)

V nálezech Nejvyššího soudu byla odporujícím si způsobem řešena otázka, jak postupovati, když za uznaného otcovství k nemanželskému